

ሀገራዊ የጸሎት ጥሪ

ሰሎሞን ንጉሠ (ከሱዳን) (የካቲት 11 ቀን 2007 ዓ.ም ተጻፈ)

እንዴትና በምን አኳኋን ይህን የጸሎት ጥሪ እንደምጀምር ጭንቅ ብሎኝ በጣም ግራ ተጋብቼ ነበር። ልጻፍ አልጻፍን ጨምሮ ከራሴ ጋር ብዙ ተሟገትኩ፤ “ጊዜው ገና ነው” በሚልም ጭምር። ለማንኛውም አፍ ወድቆ አይሰበርምና መጻፌ ካለመጻፌ እንደሚሻል ራሴን አሳመንኩ። ደግሞም ለማንኛውም ራሴን በትንሹ ማስተዋወቁ ለጸሎት ጥሪዬ መጠነኛ ትኩረት ያስገኝልኝ ይሆናል የሚል ተስፋ አሳደራለኝ። አንባቢያንም - ለማንኛውም - ይህን የጸሎት ጥሪ ችላ ሳትሉ ዐይንና ጆሮ ላላቸው ኢትዮጵያውያን ሁሉ በምታገኙት አጋጣሚና ባላችሁ የመገናኛ አውታር አድርሱልኝ። በተረፈ ሊሆን ያለው ሁሉ ከመሆን እንደማይዘለል ብዙዎቻችን ስለምናምን በተለይ የሀገራችንን ነፃነት በሚመለከት በየብኩላችን የምንችለውን ከማድረግ ውጪ በህልም ዓለም ፋጫ በከንቱ ልንባዝን እንደማይጠበቅብንና እንደማይገባንም ባስታውስ ቅር የሚለው ሰው አይኖርም ብዬ እገምታለሁ።

የደርግ መንግሥት ሊወድቅ ጫፍ ላይ ነበር። ያኔ በ82 እና በ83 ዓ.ም ሀገር ልትፈራርስ አንድ ሐሙስ ቀርቷት በነበረበት የኤሎሄ ሰዓት ሕዝቡ በደርጎች ላይ በነበረው ከፍተኛ ጥላቻ ምክንያት የወያኔዎች ግስጋሴ ከቁብም አልተቆጠረም ነበር። የደርግ ጨፍጫፊነትና አረመኔያዊ አገዛዝ የወያኔዎችን የትግል እንቅስቃሴ አልጋ ባልጋ አደረገው። ብዙዎች “ከደርግ የማይሻል አይመጣም” ከሚል ተላላኝነት የተነሣ ለወያኔዎች መልካም ፊት ከማሳየት ጀምሮ ሁለንተናዊ እገዛም የሚያደርገው ገራገር ዜጋ ጥቂት አልነበረም። የነሴኩቱሮ የጫካ ፕሮፓጋንዳም ቀላል አልነበረም። ለብዙኃን የዋሆች በቀላል መሸነፍ ምክንያት የነበረው የወያኔዎች ሥልታዊ የቆረጣ ፕሮፓጋንዳና የደርግን ጦርና መንግሥት በልዩ ልዩ ዘዴ ከፋፍሎ የማሸመድ መሠሪ ተንኮል ነበር (ለትግሬው አድማጭ፣ ለአማርኛው አድማጭ፣ ለአሮሞው አድማጭ፣... የተለያዩና እርስ በርስ የሚጋጭ ቅስቀሳ እንደነበራቸው ያስታውሷል)። ያኔ ነበር ታዲያ በወቅቱ የወያኔ ሄራ ከሚያንገበግባቸው ከነገብረ መድኅን አርአያና አብርሃም ያዩህ ያልተሳካ ሀገርን የማዳን ጥሪ ጩኸት ቀጥሎ እኔም የአቅሜን በዚህ ብዕር የተፍጨረጨርኩት። የታሪክ ሽሚያ ውስጥ መግባቱ እንዳልሆነ ይታወቅልኝ፤ በፍጹም። እዚያ ውስጥ የመግባት ዓላማም ሆነ ፍላጎት የለኝም። አንዳንዶች ይህን ስም ስታዩ የሚቀስቀስባችሁን ትዝታ ብጋራ ግን አልጠላም።

የወያኔን ጉድፍና ሀገርን የማጥፋት ዘመቻ ብቻ ሳይሆን የደርግ መንግስት ራሱና በውስጡ የተሰገሰጉ አፍራሽ ኃይሎች ያደርጉት የነበረውን በደል በቅን ልቦና በመነሣት በጽሑፎቹ ውስጥ አካትት ስለነበር የተወሰነ ተሰሚነት የነበረው ብዕር እንደነበር አስታውሳለሁ። በአውነቱ በዚያን ዘመን ለአቅሙ-ፖለቲካ የደረሳችሁና ለሚዲያ ቅርበት የነበራችሁ እንደምታስታውሱት ስለወያኔዎች በጋዜጣም ይሁን በሬዲዮና በቲቪ ያልቀጠረኩት አልነበረም። ብዙ ሥፍራዎችን እየተቆጣጠሩ ስለነበርና ከሚይዟቸው አካባቢዎች የመረጃ ምንጭ ስለነበረኝ እነዚህ ብልሹ ዜጎች ሀገራችንን ወዴት አቅጣጫ ሊወስዷት ይቋምጡ እንደነበር በኩሉን ገልጫለሁ። የብዙዎቻችን ጩኸት ግን የቁራ ጩኸት ሆኖ ነው የቀረው።

ከሁለት አሠርት ዓመታ ፀጥታ በኋላ ታዲያ ምን መለሰኝ?

እንደነገርኳችሁ ያኔ እኔን ጨምሮ የወደፊቱ እሳት አስቀድሞ የታያቸው ወገኖች ብዙ ጮኹ። እንደምናስታውሰው ያዳመጣቸው ግን አልነበረም። የሞኙ እረኛ ዓይነት ክስተት ተፈጠረና ቀድሞ የተነገረው ነገር ግን ማንም ከቁም ነገር ያልቆጠረው የወያኔዎች ሄራ ተግባር ላይ ሲውል ልቅሶውና ዋይታው በረታ። እንደተባለውም ሀገር ድምጥማጧ ጠፋ። አይሆንም የተባለው ሆነ፤ ይሆናል የተባለው ሳይሆን ቀረ። የዘረኝነት ክርፋቱ፣ የሞራል ዝቅጠቱ፣ የሃይማኖት መላላቱና ለአምልኮተ ንዋይ መንበርከኩ፣ የሙስና መንሠራፋቱ፣ ከሞላ ጎደል ሁሉም የሀገሪቱ ቋሚና ተንቀሳቃሽ አንጠራ ሀብት በሕወሓት ቁጥጥር ሥር መግባቱ፣ በማይማንና ደናቁርት ዘረኞች መገዛቱ፣ በኢትዮጵያዊነት ሰበብ ስቃይና እንግልቱ አለቅጥ መስፋፋቱ፣ በትምህርት ረገድ ከሞላ ጎደል በሁሉም የትምህርት መስክ ቁልቁል መገንዳና የቦታችን ስሜት የሚያስከትለውን አእምሮዊ ምስቅልቅል ለመሸፈን የውሸት ዲግሪ በመንግሥት መሪዎች ዘንድ ሳይቀር እንደዘመናዊ ፋሽን መዘውተሩ፣ ውሸትና ቅጥፈት የመንግሥት መርህ ሆኖ ሥራ ላይ መዋሉ፣ አንድን የኅብረተሰብ ክፍል ለይቶ ከማንኛውም የሀገሪቱ የጥቅም ቦታዎች ማስወገድ ብቻ ሳይሆን ዘሩም እንዳይተርፍ በያለበት ማሳደዱና መቀጥቀጡ ወዘተ. በሀገራችን በግልጽ ታዩ። የሀገሬን ውድመት መጀመሪያውን ያሳየኝ የኢትዮጵያ አምላክ አሁን ደግሞ የጠላቶቻችን የመጨረሻ አይወድቁ አወዳደቅ ሊያሳዩኝ ዳር ዳር እያለ መሆኑን ስድስተኛው የስሜት ሕዋሴ ሹክ አለኝና ዛሬ ተመለስኩ። የሰቀልኩትን ብዕርም አቧራውን አራግጬ ይሄውና አሃዱ አልኩ፤ ጥፋት አይመስለኝም።

“መካሪ የሌለው ንጉሥ ካለአንድ ዓመት አይነግሥ” የሚለው ብሂል ትርጉም ካጣ ሰነበተ። ይህምና 24 ዓመትም ቢሆን መንገሥ ተችሏልና። 24 ብቻም አይደለም። በጥቅሉ 40 መሆኑ ነው። አሥራ አንድም ይሁኑ በመቶ ሺዎችም ይቆጠሩ ዋናው የመከራችን ድግስ ከተጠነሰሰባት ከዚያች ከቀኖች ሁሉ ተለይታ ልትረገም ከሚገባት የካቲት 11/67 ጀምረን በነሱ የቅዠት ዓላማ ሥር ወድቀናልና የሰቆቃ ዘመናችን 40 ዓመቱን ደፈነ። የዚህ ዘመን አበቅቴም ያለቀ ይመስለኛል - ልንገባቸው ከማያስፈልጉን ብዙ ነገሮች አንጻርም ቢሆን።

እንግዲህ የወያኔ ዘመን አልቋል የሚለውን በጋራ የምንሰማማባት ሃሳብ እንዲሆን ምኞቴ መሆኑን ልግለጽና ወደ ጀመርኩት የጸሎት ጉዳይ ወደሚያመራኝ መንደርደሪያ ልግባ።

አሁን በዓለም ዙሪያ እየሆነ ያለውን የአረመኔነት ተግባር ሁሉ ተመለከትኩ። በተለይም ሰሞናኛ ስለሆነው ዘግናኝ የአይሲሎች ጉዳይ ሲነሣ የማይደመም ከንፈሩንም የማይነክስ የለም። በበኩሌ የሰው ልጅ በሰው ልጅ ላይ የሚፈጽማቸው እነዚህን መሰል አስቃቂ ግጭት ከዘመን መጨረሻ ትንቢቶች ጋር (endtime predictions) ይያያዙ እንደሆነ በሚል ጥቂት ድረገግዊ መዛግብትን ለማገልበጥ ሞክራለሁ። ዝርዝሩ በርካታ ስለሚሆን ወደዚያ መግባት አያስፈልግም። ኹነቶችን መመርመርና የዘመን አሻራዎችን በማጤን የትኛው ከየትኛው በምን እንደሚለይ፣ የትኛው ድርጊት ለየትኛው ቀዳሚ ትንቢት ጠቋሚ ሊሆን እንደሚችል ማስተዋሉ ግን መጥፎ አይመስለኝም።

የከፋት ድርጊቶች አፈጻጸማቸው ቢለያይም ዓላማና ግባቸው ግን ተመሳሳይ ነው። አንዱ ወገን ከሃይማኖታዊ ቀናናው ተነስቶ ሊፈጽመው ይችላል፤ ሌላኛው ወገን ከአለማወቅ ተነስቶ ሊፈጽማቸው ይችላል፤ አንደኛው በጠባብነት የዘረኝነት መነጻጸር አጭልቆ እየተመለከተ ከራሱ ዘር ውጪ ያለውንም ሁሉ እንደጠላትና የደግነነት ሥጋት እየቆጠረ ከዚያ አኳያ ተነስቶ ሊፈጽማቸው ይችላል፤ ሌላው ደግሞ ከፍርሀት ተነስቶ ሊያከናውናቸው ይችላል፤ አንዱ ከኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ህልውና ሥጋት አንጻር በመነሣት ሊፈጽማቸው ይችላል፤ ሌላው ከበታችነት ስሜት ተነስቶ አገኘሁት ብሎ የሚያስበውን ጊዜ ወለድ ዕድል ላለማጣት ሲል ሊፈጽማቸው ይችላል። በ“የትም ፍጩው ዱቄቱን አምጪው” ባላዊ ፍልስፍና ከተመለከትነው በምንም ምክንያት ይፈጽማቸው ከፋቱ ግን ያው ከፋት ነው። የኃጢአት ትንሽና ትልቅ ደግሞ የለውም። የወንጀልም እንዲሁ ይመስለኛል። ቅጣቱ ይለያይ እንጂ ኃጢአት ኃጢአት ነው፤ ወንጀልም ወንጀል። አነሳም አንጠለጠለም ያው ተሸክመ ነው።

ወደ አፈጻጸሙ ስንመጣ ለምሳሌ አይሲሎች ከአምልኮታቸው አንጻርም ሊሆን ይችላል - የከፋት ድርጊታቸውን የሚፈጽሙት የሚገድሏቸውን ሰዎች ብርቱካናማ ልብስ አልብሰው በማንበርከክ ጥቁር ጭምብል በለበሰ አራጅ አንገታቸውን በመቅላት ነው። እነሱንና ፈጣሪያችን ነው የሚሉትን ኃይል የሚያስደስቱበት መንገድ ያ ነው ማለት ነው። ምክንያታዊነት፣ ተጠየቃዊነት ቅብጥርስ እዚህ ላይ አይሠራም። እዚህ መታወስ ያለበት የሚመስለኝ ተገዳዮች ንጹሐን ዜጎች መሆን አለባቸው፤ ወንጀለኞች ከሆኑ ገዳዮች ትኩረትንና ተፈሪነትን አያገኙም። በአገዳደሉ ብንከፋም መገደሉ የሚያስደስተን እንኖራለንና።

በተመሳሳይ ሁኔታ በሀገራችን የአይሲሊዝምን የአረመኔነት እምነት አቀንቃኞችን - ወያኔዎችን ማለቴ ነው - ብንመለከት ከፋቱና የከፋቱ የሩቅ ግብ አንድ ነው። አንድን ዓላማ ከግብ ለማድረስ የኃይል እርምጃን በመውሰድ መፈራትና ፍርሀትን የርዕዮተ ዓለም ማራመጃ ማድረግ ነው። ወያኔዎችም ሆኑ ቢጤዎቻቸው የሚያደርጉት ነገር መልካም እንዳልሆነ እነሱ ራሳቸውም ያውቁታል። ግን ሌላ መንገድ እንደማያዋጣቸው ደግሞ እነሱም እኛም እንረዳለን። አይሲሎች በማስፈራራት ጭራቅ መስለው መታየትን የወደዱት ፈልገውት ሳይሆን የአስተሳሰብ ትንሽነት(ድውይነትም ቢባል ያስኬዳል) የሚፈጥረውን የበታችነት ስሜት ለማስወገድ ጭካኔን እንደሆሸ በመጠቀም ብዙኃንን ማርባድባድና ሥጋን ብቻ ሳይሆን ነፍስንም ጭምር በነሱ ሥር ለማንበርከክ መሞከር ነው። ሠላሣ ምናምን ሺህ የኢስላሚክ ካሊፌት ተብዬዎቹ ጦር በብዙ ሚሊዮን ለሚቆጠረው የዓለም ሀገሮች ጦር ሠራዊት ቢከፋፈል ለቁርስነት እንኳን ፈጽሞ የሚታሰብ አይደለም። ምንም ያህል ቁጥር ይኑረው - ወያኔ ይተማመንበታል የሚባለው የሕውሐት ዘውድ ጠባቂ ጦር ሠራዊት ለጭቁኑ የኢትዮጵያ ሕዝብ ቢከፋፈል - ለአያ ፍርሀት ምሥጋና ይግባው እንጂ - ለቁርስ ቀርቶ ለአፍ ማሟሻ መክሰስ ቢጤ እንኳን አይሆንም። ይህን የወያኔ ውስጣዊ የአመለካከት/የአስተሳሰብ ትንሽነትና የጥቂትነት ስሜት እስከተቻለ ድረስ በዘለቄታ ለማቆየት ፍርሀትን ከማንገሥ ውጪ ያለው አማራጭ እስከዚህም ነው። በፍቅር ሁሉን አስተሳሰረው እንዳይገዙ ከጉልበትና ከእልህ ውጪ ዕውቀትና ጥበብ የላቸውም። ምርጫ ከተባለ ደግሞ መቼም ቢሆን ገዳይህን ይግዛኝ ብለህ አትመርጥምና አያስኬዳቸውም። ያላቸው ብቸኛ መንገድ ምርጫን በማጭበርበር “የዓለምን ማኅበረሰብ” ማታለል - የውስጥ ተቃውሞን ደግሞ በበረገጉና በባተቱ ቁጥር ንጹሐን ዜጎችን ቁምስቅላቸውን በማሳየት በእኔን ያይሁ ተቀጣ አፍን ማዘጋት ነው። ለነገሩ በነሱ አይፈረድም። አያድርስ ነው ማለት። በታሪክ ዕብደትና ቅብጠት የተነሣ እነዚህ ሰዎች ለዚህ ገነት መሳይ ሲያል አንዴውኑ ተዳርገዋል። የማርያም በር ደግሞ አይፈልጉም፤ እንደመጽሐፉ ቃል ልባቸው ወደ ድንጋይነት ተለውጧልና ምናልባት ሲወድቁ እንጂ ከመውደቃቸው በፊት ጊዜና አስተዋይ ልቦና አግኝተው ቆም ብለው የሚያስቡ አይመስለኝም። ሁኔታው ያሳዘናል፤ እነሱም ያሳዘናሉ። ሰፊው የኢትዮጵያ ሕዝብም ለመሪነት ቀርቶ ለተመሪነትም በማይመጥኑ በነዚህ ድንጋዮች ከሁለት

አሠርት ዓመታት በላይ እንደሰም ቀልጦ እንደብረትም ተቀጥቆጦ መገዛቱ የሚገርም ክስተት ነው። ሲያስቡት ውለው ሲያስቡት ቢያድሩ የዚህ ታሪካዊ ቀመር ለማንም የሚከሰትለት አይመስለኝም። ቧልታይ ድንቃይ የሚመስል ግን የሚመርና የሚዘገንን ኤዘፓዊ ቀልድ ነው። ኢትዮጵያን የመሰለች የድንቅ ታሪክ ባለቤት በነዚህ “ልጆቿ” እጅ ስትወድቅ ይታያችሁ። እነአክሊሉ ሀ/ወልድና እነራስ አሉላ በወጡበት ማኅጸን እነልደቱ አያሌውና መለስ ዜናዊ ሲወጡበት ይታያችሁ። ለዚቅ ያህል “የቆዬ ሰው ከሚስቱ ይወልዳል” ማለት አሁን ነው። “ዘመነ ግርምቢጥ ውሻ ወደግጦሽ፣ አህያ ወደሊጥ” - ነፍስ ይማር ገሞራው።

በገደምዳሜም ቢሆን ለማለት የፈለግሁትን ሳትረዱልኝ የምትቀሩ አይመስለኝም። ማለት የፈለግሁት ባጭሩ “ወያኔዎችና ኢስላሚክ ካሊፌቶች የሚባሉት የአንድ ሣንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው” ነው። ቁጭ ብለው የሰቀሉት ቆሞ ማውረድ እያቃተ ኢትዮጵያም ሆነች የተቀረው ዓለም በጥቂት ሽፍቶችና ወርቦሎች እየታመሰ የመገኘቱ ዕንቁቅልሽ አስገራሚ ሆኗል። ወያኔዎች ከአሥራ አንድ ዘልለው ያልጠገቡ ጮርቃ ሕጻናትና ከአምስት ጥግንግን ጠበንጃዎች ተነስተው ይሄውና በሀገራችን ታሪክ ላይ መቼም ሊፋቅ የማይችል ጥቁር ጠባሳ አሣርፈው ወደማይቀርላቸው የታሪክ መዝገብ ሊሠተሩ ጫፍ ላይ ደርሰዋል - እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ። በዩዓለም ማዕዘናቱ የፕላኔታችን ራስ ምታት የሆኑ ቁጥር ሥፍር የሌላቸው አሸባሪ ቡድኖችም ለዚህ ወይ ለዚያ ድብቅ ዓላማ ማስፈጸሚያ ሲባል በተወሰኑ የዓለም ኃይላን መንግሥታት ወይም በኅቡዓን የመንግሥታት ተቆጣጣሪዎች (cabals) አማካይነት ይፈጠሩና በወርድና ቁመት - እንደዝንጀሮ ልጅ ማለት ነው - ጠንከር የማለት ስሜት ሲሰማቸው ከተሠሩበት ዓላማ ይወጡና ፈጣሪዎቻቸውን ሳይቀር ክፉኛ መገዳደር ይጀምራሉ። በዕንቁላሉ ያልተቀጣ ልጅ ደግሞ አንዴ መረን ከለቀቀ በኋላ መመለስ እንደማይቻል ከኛ በላይ አዋቂ ሊኖር አይችልም፤ በመጨረሻው ከባድ የሕይወት ዋጋ ክፍያ ተምረነዋል። ከህዋስ ደረጃቸው በመውጣት ከጎሬያቸው አፈትልከው በአሁኑ ወቅት ዓለምን እየመሱ ያሉት ወያኔን መሰል የሥውር ድርጅቶቹ ተላላኪዎች ጊዜያቸውን በደንብ እየተጠቀሙበት ይመስላል። ጊዜ ወሳኝ ነው። ነገ የነሱ እንደማትሆን ትናንት የነሱ ያልነበረ መሆኑን በማስታወስ የሚረዱት ሃቅ ነውና በጊዜያቸው ያሻቸውን ያደርጋሉ።

የኞቹ በዘግናኝ ጭካኔያቸው ሀገራዊ ፍርሀትን አንግሠው 90 ሚሊዮን ሕዝብ ፀጥ ረጭ ሲያደርጉ እነዚያኞቹ ደግሞ የጋዜጠኞችንና የረድኤት ሠራተኞችን አንገት እየቀነጠሱ ዓለም አቀፉን ማኅበረሰብ በፍርሀት ማራድ ነው - በፍርሀት የማራድ አዲስ ፖለቲካ። መድሐኒቱ እርግጥ ነው አለመፍራት ነው። ግን እንዴት ይቻላል? ፍርሀትን ማስወገድ ትልቁ የሰው ልጅ ተግዳሮት ይመስለኛል። አለመፍራት ብቻም አይደለም የኞችን በተመለከተ ልዩነቶችን አስወግዶ እጅ ለእጅ በመያያዝ በኅብረት ታግሎ የነዚህን አይሲሊስት ወያኔዎች አደጋ ማስወገድም ቀላል ነበረ። አሁንም ቢሆን ዘዴያቸውን መረዳትና ከናካቴው ለይቶልን ሳንጠፋ መንቃት ይገባል ። ግን እንዴት እንንቃ? አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ነው የምንገኘው። ንቃታት በመፍጠር የተካኑ ናቸው፤ ሌላ ችሎታ የሌላቸው እስኪመስሉ ድረስ በተቃዋሚዎቻቸው መካከል ልዩነትን መፍጠርና እርስ በርስ ማባላት ልዩ ችሎታቸው ነው። ጤናማ ሰው ተኝቶ ያድራል። እነሱ ግን ተንኮል ሲጎነጉኑና ሸር ሲጠነስሱ ስለሚያድሩ በዐይናቸው እንቅልፍ የሚዘር አይመስልም፤ ካባሊስቶች በተፈጥሯቸው አደገኞች ናቸው። በቁጥር አናሳነታቸው በሚፈጥርባቸው ልዩ ሥነ ልቦናዊ ጫና ምክንያት በፍርሀት ተውጠው ስለሚኖሩ የገዛ ጥላቸውን ሳይቀር ይጠራጠሩታል። ፍርሀት መጥፎ በሽታ ነው። ከነተረቱ የፈሪ ዱላ ዘጠኝ ነው ይባላል። የጀግና ግን አንድ ነው - ያንንም አዘውትሮ አይጠቀምበትም - እውነተኛ ጀግና ታጋሽና ይቅር ባይ ሊሆን ይገባዋልና። የፈሪ ዱላ ግን አያድርስ ነው - መቆሚያ መቀመጫ ነው የሚያሳይ ልክ አንድን በሬ ያሸነፈች በለስ የቀናት ላም ዓይነት። ወያኔን መሰል ካባሊስቶች ሁል ጊዜ በፍርሀትና በድንጋጤ ውስጥ ተሸብጠው ስለሚኖሩ ሁሉንም ነገር ወደሥጋት የመለወጥ ባሕርያቸው የጎላ ነው። በዚያም ምክንያት ዱላ ከእጃቸው አይለይም፤ ያገኙትንና ከነሱ የተለዩ የሚመስላቸውን አለርሀራሄ ይዠጠታሉ። ሕይወታቸው እንደዚህ የተመሰቃቀለ ነው። የዚህ ዓይነት የሰቀቀን ኑሮ ደግሞ ባፍንጫ ይውጣ የሚባል ነው። አሁን ወያኔዎች ከሥልጣን ሲወርዱ ሃያ አራት ዓመት እንደገዙ ሊነገርላቸው ይሆናል - ሀገር ተገዝቶ ተሙቶ። ድንቁም። ዜጎችን ማጋጨትና ማናጨት፣ ዕረፍት በሌለው ሁኔታ ሀገርን ሲሸጡና ሲለውጡ መገዠት፣ በማን መጣብኝ የሠርክ ድንጋጤ በመባነን ሌት ተቀን መቃዠት ... ሀገርን እንደማስተዳደር የሚቆጠር ከሆነ - እውነት ነው - ወያኔ ኢትዮጵያን 24 ዓመታትን ገዝቷል። ያቆየንና ታሪክን ለማንበብ ያብቃን።

ቦኮ ሃራም፣ አልቃኢዳ፣ ታሊባን፣ አልሻባብ፣ አይስል፣ ሎርድስ ሬዚስታንስ፣ ሕወሓት፣ ወዘተ. አንድ ናቸው ብለናል። አንድ ሰው በጥይትም ገደልከው በጨቤም አረድከው ውጤቱ ያው ነፍስን ከሥጋ መለየት እስከሆነ ድረስ ለኔ ብዙም ለውጥ የለውም። አፅንዖት ልሰጠው የሚገባኝ አንድ ነገር ደግሞ አለ፡- ሕወሓት እንዲያውም አይስልን በዋናነት ጨምሮ ከሌሎች አሸባሪዎች በተለዩ መልኩ የባሰ አረመኔ ነው - በዚያ ላይ መንግሥታዊ ዕውቅናና መንግሥታዊ ተቋምነት ተደርቦበት እንግዲህ የጭካኔው ልክ ይታያችሁ። የወያኔን ዓለም አቀፍ ምስልና የወዳጆቹን ቅባት(ሬቶሪክ) ተውት - የዐይጥ ምሥክር ድምቢጥ ነውና። እናም የጭካኔያቸውን ደረጃ ስናይ በግልጽ እንደሚስተዋለው ሌሎቹ በመግደል እንጂ በማስቃየት የወያኔን ያህል አይደሰቱም ባይ ነኝ - የንጽጽር ጉዳይ ነው -

የሎጂክም። ሕወሓት ግን የሚጠላውን መግደል ብቻ ሳይሆን ከመግደሉ በፊትና በኋላም ማስቃዎቱና ማንገላታቱ እጅግ ያስደስተዋል - ሬሃን በማንገላታት የምትደሰት እኔ እስከማውቀው ድረስ ድመት ብቻ ትመስለኝ ነበር። ይህ የወያኔ ሳይኒት ጠባይ ተብሎ ተብሎ ያለቀ ጉዳይ ነው። ሳስበው ከነሱ ጋር ተደምረን ዘጠና ሚሊዮን መባላችን በጣም ያንገባብኛል። ከሰው ጋር ብቆጠር ያለ ነው፤ እንዴት ከወውሬ ጋር እደመራለሁ?

በመሠረቱ ጭካኔ ዱሮም ነበር፤ አሁንም አለ። ደረጃው ግን እስከዚህ ድረስ ሲለያይ የሰውን ልጅ የሰው ልጅነት እንድንጠራጠር ያስገድዳል። ልብ በል፤ አንድን በወንጀል የሚጠረጠርንም ይሁን ንጹሕን ዜጋ ብርሃን የማይታይበት ጉድጓድ ውስጥ ጥለህ በዘር ጥላቻ የተመረዘ አጸያፊ ስድብ እየሰደብከውና እየደበደብከው፤ እየረገጠውና ምራቅህን እየተፋህበት - ድምጽ እንዳያሰማ፤ እንዳይገላበጥ፤ ሰውነቱን እንዳያክ፤ እንዲራብና እንዲጠማ ... አድርገህ አበሰብሰህ መግደል ምን ማለት ነው? የየትኛው ሰማይ ወይም የየትኛው ጥላኔትስ ህግ ነው? የየትኛውስ ሃይማኖት ቀናና ቃለ ዐዋዲ ይሆን? የእነዚህ ሕወሓቶች ጭካኔ ታዲያ ከማንኛውም ምድራዊ አረመኔ ተግባርም ሆነ ከጋራ አባታቸው ከሰይጣን ጭካኔ አይበልጥም? ማሰርስ ቢፈልጉ ለምን በአግባቡ አያስሩም? መግደልስ ቢፈልጉ ለምን በአግባቡና በክብር አይገድሉም? እነሱስ ከሰው አልተፈጠሩም? ሰብአዊ ኅሊናቸውን እስከዚህ አሳዛኝ ደረጃ ያሳወረውን የአረመኔነት ባሕርይ ከየት ወረሱት እንበል? ዘወትርና ከጥንት በረሃ ሳሉ ጀምሮ የሚያስጨንቀኝ ይህ ጥያቄ ነው። ጭካኔያቸው እዚህ ደረጃ ላይ የደረሰው ማንና እንዴትስ ቢበድላቸው ይሆን? ተበድለውስ ቢሆን በደል በይቅር ባይነትና በሆደ ሰፊነት እንጂ በሚከፋ በደል ይመለሳል ወይ? ዐመፅ ዐመፅን እንደሚወልድ እንዴት ዘንጉት? ተበድያለሁ ብሎ በረሃ የገባና የታገለ ሰው እንዴት መፈጠርን የሚያስረግም ግፍና በደል የገዛ ወገኑ መሆኑን አምኖ ሊቀበለውና ሊንከባከበውም በሚገባ ሰብአዊ ፍጡር ላይ ይፈጽማል? ለዕርቅና ለግልግል በሚያስቸግር መልኩ ለምን ይህን ያህል ጨክኑ? ምሥጢሩን የምታውቁ አካፍሉን። ብርቱ ጸሎት ግን ያስፈልገናል! የገባ ገብቶብናል። አንዲትን ነፍስ ጡር የፈለግኸውን ያህል ብትጠላት እንዴት ሆኗን ረግጠህ ለስቃይና ለውርጃ ትዳርጋታለህ? እነሱስ በዚያ ማኅጸን አይደለምን የወጡት? ሰይጣን ራሱም እንዲህ ያለ ነውር የሚፈጽም አይመስለኝም። መጥፎ ድርጊት ዳር ድንበር ሊኖረው ይገባል። በወጣትነት ዘመኔ ያየሁት “The Evil that Men Do” የሚል ፊልም ነበር። የነዚህ ከዚያም የከፋ ነው። ወደር የሚገኝላቸው አይመስለኝም። እግዚአብሔር ምሕረቱን ይላክላቸው። በጽኑ ታመዋልና። ...

ይታየኛል። ደግሞም በገሃድ የሚታየውን እውነት በግልጽ በመናገሪያ አሟረትህ አትበሉኝ ወይም እንዳትሉኝ። እንደገና ደግሞም ዱሮ ብዙ ነገሮችን ለፍልፊ ሳበቃ ከሞላ ጎደል አንዱም ተግባራዊ ሳይሆን አለመቅረቱን አስታውሱልኝ - ምላሴ ጥቁር ነው ማለት አልፈልግም፤ ባይሆን በወደድኩ እንጂ ልበል።

በስደት ከምኖርበት ሀገር ሆኜ ስለሀገሬ እንደምሰማው ከሆነ ኢትዮጵያ ውስጥ እየተንተከተከ ያለው ድፍድፍ መፈንጃው ተቃርቧል። ይህ ሕወሓት የዘለለው ጠላ ምርጫን ፈንቅሎ ወይም ጋኑን ሰብሮ ሊወጣ የቀረው ጊዜ በጣም አምንነት ነው። ሰኞን አለመሆን እንጂ ከሆኑ በኋላ መቆጫት ትርፍ የለውም። ትልቅ ሰው በሀገር ውስጥ የለም። ሜሮን ጌትነት በግጥሚ እንደጠቆመችው ዋርካዎች ተቆራርጠዋል፤ ሰንሰልና ሃማ ብቻ ነው እዚያና እዚህ ጉች ጉች ብሎ አገር ምድሩን አጥለቅልቆት የሚገኝ። ምራቅ የዋጡ አስታራቂ ሽማግሌዎችንና ተደማጭ ሃይማኖታዊና ማኅበራዊ ስብዕናዎችን ወያኔዎች በሥልት ጨርሰዋቸዋል፤ ከየዘሩ እየለቀሙ በአነር አስበልተዋቸዋል። ጥቂት እርሾ ቢኖሩም እንኳን በፍርሀት ተሸማቀው - በዘራቸው ማንነት ወይም በሌላ ምክንያት አንገታቸውን ደፍተው - የዕለት ተለት ሕይወታቸውን እንደምንም ከመምራት ባሻገር የሚፈይዱት ነገር እንዳይኖር ተደርገው ተሸመድምደዋልና አንድ ነገር ቢነሣ የሚያስታርቅ ተሰሚ ሰው አለን ማለት ይቻላል። ሀብትም ሆነ ዝናና ክብር የምታገኘው ከወያኔ ጋር ስትሞዳሞድና መስህ ስታጨበጭብ በመሆኑ ከነሱ ጋር ያልተገናኘህ የነሊናው ሰው ለማግኘት በቀላሉ አትችልም - ታዋቂ ስፖርተኛም ሁን ነጋዴ ወይም የአርት ሰው በቀጥታም ይሁን በተዛዋሪ መርፌያቸውን ይወጉህና ከራስህም ከሀገርህም ከሕዝብህም ሣትሆን ከሁሉም ጋር ዐይንና ናጫ እንድትሆንና እንትን የነካው እንጨት ሆነህ እንድትቀር ያደርጉሃል። ሳይኒት፣(ሀዘን አምላኪዎች?) የሚያነካኩህ ብዙ ዘዴ አላቸው። ለአብነት ያህልም የሚዲያ ሸፋን ለማግኘት ስትል የነሱን ቱሪናፋ በመናጀነት የምታናፍስበት ሁኔታ አለ - ለጉዳይህ ኤፍ ኤም ሬዲዮ ብትከራያቸው። ወያኔ ብዙ ሰው አሳጥቶናል - ተፈጥሯዊ የተለዋዋጭነትና የአስታባጭነት ባሕርይ ሲጨመርበት ደግሞ ነገሩ ይከፋል - እንጂ ገነት ዘውዴና ሙሉጌታ አሥራተ ካሣ፤ ዳዊት ዮሐንስና አሰፋ ብሩ፤ ክፍሌ ወዳጆና ብርሃ ዳምጤ ጭንቅላት በሰም ካስት ይደረግ ይመስል በየጊዜው እየተለዋወጡ ከሰውነት ተራ ባልወጡ ነበር።

ለማንኛውም የምንፈራው ነገር - ቢቀሰቀስ፣ የሚል ባዶ ተስፋ እንኳን የለኝም - ለጊዜው ባለኝ ግንዛቤ ሲቀሰቀስ ነው ማለት የምፈልገው - እናም የሚፈራው ማኅበራዊ ቀውስ ሲቀሰቀስ ለዘር የሚተርፍ ሰው የሚኖር አይመስለኝም። ከራስ በላይ ንፋስ ብሎ ሀገራችንን ለማፈራረስ ቆርጦ የተነሣው ሕወሓትና የውጭ ስፖንሰሮቹ የዘረጉት ወያኔዊ አጥፍቶ የመጥፋት ሤራ የያዘላቸው ይመስላል። በ40 ዓመታት ሊበርድላቸው ያልቻለው የቀምና የጥላቻ ቋጠሮ እየባሰባቸው ሄዶ አሁን አሁን ከናካቴው እንዳበደ ውሻ የሚሠሩትን አጥተው ዕልቂትን እየጋበዙ

ይገኛሉ። ትዕቢትና ዕብራይታቸው ለከት አጥቶ ዜጎችን ከጉንዳንና ከዝምብ ባለፈ እንደሰው መቁጠር አልፈለጉም። እንደተወለዱ ያረጁት እነዚህ ወያኔዎች የሀገራዊ ማንነት ስሜትም ሆነ ሰብአዊነት ስለሌላቸው ምንም ነገር ቢፈነዳ ጉዳያቸው አይመስልም። ዓላማቸውና የመጨረሻ ዕቅዳቸው ሀገሪቱን የደም አላባ ውስጥ ዘፍቆ ወደሚቃገቡት የተስፋዎ ምድር ትግራይ-ትግራኝ ለመንገድ ያቆብቆቡ ይመስላሉ - እዚህ የሚፈነዳው ሽንት ቤት ጎረቤት ድረስ ሽታው ተዛምዶ መላ አካባቢውን እንደማይበክል በምን እንዳረጋገጡ አላውቅም። የዕውቀት ድሆች ስለሆኑ ከየሚያስቡት ዕውር ድምብራዊ ቅዠት በስተኋላ ሊከሰት የሚችለውን መለኮታዊም በሉት ሰብአዊ የአጻፋ ድርጊት ሊያስቡ አይችሉም ወይም አይፈልጉም፤ ምክንያቱም በድፍን ቅልነት ሊመሰል የሚችል ባዶ ጭንቅላታቸው በጥጋብና በዕብራይት ተወጥሯልና። ዕውቀታቸው - ዕውቀት ከተባለ - መብላት፣ መጠጣትና መራባት የሚያስችል እንስሳዊ የደመ ነፍስ ዕውቀት ነው - ከተንኮል በተጓዳኝ። ለነገሩ ከእረኝነት ተነስቶ ጄኔራል ከሆነ ሰው ብዙም የሚጠበቅ ነገር የለም - ብቻ አልታደልንም። ትዕቢትና ዕብራይት ደግሞ ወደ ውድቀት እንደሚመሩ በፍጹም አያውቁም፤ ከታሪክም መማር ዕርማቸው ነው - ለነሱ ታሪክ ማለት ጠግቦ ማደር ነው። ወያኔ ከእግዚአብሔር በላይ ነው - ይህንንም “እንኳንስ ከአመሪካ ከመንግሥት ሰማይም እናስመጣሃለን!” ሲል አንዱ ጥጋቢ ወያኔ ለሰሎሞን ክፍሌ በግልጽ ባስተላለፈው ዛቻ መረዳት ይቻላል - ድፍን ቅልነት ከዚህ በላይ የለም። መታወቅ ያለበት ነገር ታዲያ በትምክህት የታወረ ስብዕና መጨረሻው ዕልቂት ብቻ መሆኑ ነው። ችግሩ ደግሞ ሚች ይዞ ይሞታልና ለጠገብ የሚላክ መቅሰፍት የተራብንም መጨመሩ ነው። ስለዚህ ውድ ወገኖቼ!

ለሀገራችሁ ነፃነት ስትሉ በበረሃና በዱር በገደል የምትንከራተቱና የምትዋደቁ [ካላችሁ] እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን። በበርካታ ቡድኖች ተበጣጥቆ ይህን የኢትዮጵያ ኢስላሚክ ካሊፌት(አጠራሬ ሃይማኖታዊ አንድምታ እንዳይዘብኝ) አሸንፋለሁ ማለት ፍጹም ዘበት ነው። ስለዚህ ምንም ነገር ከመጀመራችሁ በፊት ኅብረትና ውህደት ፍጠራ፤ በሌሎች ሀገርና በሌላ ሥልጣን በባዶ መሬት አትወዛገቡ፣ አትጨራረሱም። ሥልጣኑን ከሕዝብ ለመቀበል በቀናነት ትጉ እንጂ መሠሪ ተንኮል በልባችሁ አሸምቃችሁ ወደ ትግል አትግቡ - መጨረሻው ከህይወት ነውና። ከወያኔና ከደርግ ብዙ መማር ይቻላል። “የሞኝ እንትን ካለአንድ ቀን አይበልጥ” እያለ በሥነ ቃላት የሚተርት ሕዝብ መሀል የልብን መሥራት በመጨረሻው ወደ ጥልቅ እንጦርጦስ እንዴት እንደሚከት ከዐፄው ጀምራችሁ በተከታታይ የመጡትን የበረከተ-እርግጥን ተጋሪዎች ዕጣ ፋንታ በማጠየን መረዳት ይገባችኋል። ስለሆነም በአንድ የዕዝ ሰንሰለት ውስጥ ገብታችሁ በጋራ የጋራ ሀገር ባለቤት የምትሆኑበትን ሁኔታ አሁኑኑ አመቻቹ እንጂ በየገጡ መሸኔ ዘመነ መሣፍንትን እደግማለሁ ብትሉ ሕዝ ነቅቷልና አንቅሮ ይተፋችኋል፤ የሕዝን የልብ ትርታ አድምጡ - ለምሳሌ ዴምሃት የሚባለው ድርጅት በኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማ መዋቡ ግሩም ሆኖ መሆኑ ላይ የአክሱምን ሀውልት ማኖሩ ተገቢ አይመስለኝም፤ እንደግል ተቋም ዓርማነት ከሆነ አላውቅም።

አሁን ጊዜ የላችሁም። ተጨማሪ ደቂቃ ባጠፋችሁ ቁጥር አይስሎቹ በሄራ ጉንጎና ቀላል ስላልሆኑ እየጠነከሩ ይሄዳሉ - ከጎናቸው የተሠለፉ ኃይሎችም ቀላል አይደሉም - ፈጣሪ ለራሳቸው የቤት ሥራ ካልሰጠልን በቀላሉ የሚተውን አይደሉም፤ ኢትዮጵያዊነት ልዩ ብሔራዊ ኩራት የዓለምን ሰላም የሚያደፈርስ ይመስል እንደወገብ ቅማ ጠምደው ከያዙን ብዙ ዓመታት ተቆጠሩ። ለነሱ አደግዳጊ ያልሆነ መንግሥት አይፈልጉም - በየሀገራቱ ይህን የማስገበር ሥርዓት ይተክላሉ - እምቢ የሚልን ይገድላሉ/ያስገድላሉ። ስለሆነም ከዚህ ነጥብ አንጻር ተጠንቀቁ! ሕወሓቶች መቼም ቢሆን ብቻቸውን ሆነው ለድል በቅተው አያውቁም። የኢትዮጵያ እንደሀገር በራሷ እግር መሄድ እንደ እግር አሳት የሚያንገበግባቸው ከሩቅም ከቅርብም ብዙዎች አሉና ትግላችን መራራ መሆኑን ተገነዘቡ። ወያኔ ሞተ ሲባል እንደባብ አፈር እየላሰ የሚነሳበት ምክንያት ሌላ ሳይሆን ይኼው መርዘኛ ጭራውን ከነዚህ የሀገራችን መሠሪ ጠላቶች ጋር በማስተሳሰሩ ነው፤ የከንፈር ሽንገላውንና የዐዘ ዕንባውን ብዙም አትመኑት - የአዛኝ ቅቤ አንጓችነት ከጥንትም ነበርና እውን በማይሆን ከንቱ ተስፋ አትደለሉ። ፈጣሪያችን ትቶ አይተውንምና እናንተ ተስማምታችሁ ቀጥሉ። ስምምነት ከሌላችሁ ግን ፈጣሪ ከእናንተ ጋር አያብርም፤ ፈጣሪ ከሁለት ዕኩያን ለአንዱ አያዳላም፤ ንጹሕ ልብስን ለብሶ በቆሻሻ ቱቦ ውስጥ ማን ሊያልፍ ይሞክራል? ስለዚህ የርሱን ድጋፍ ለማግኘት ከወያኔ የተሻለ የጠራ ስብዕናና ሕዝባዊ ወገንተኝነት ሊኖራችሁ ይገባል እላለሁ። ደግሞም ለለውጥ መነሣታችሁን ከራሳችሁም በበለጠ ፈጣሪን ለማሳመን ሞክሩ፤ ያኔ በርግጠኝነት ይረዳችኋል። የፈጣሪ እገዛ የሌለበት የነፃነት ትግል ፍሬው ለሕዝብ አይደርስም - እጫፍ ይቀራል። እነመለስ ዜናዊ ትግላቸው ለራሳቸው እንጂ ለሕዝብ አልነበረም። ፈጣሪን የማያውቅ ሕዝብን አያውቅም። እንዴት ተድርጎ?

ሀገርና ሕዝብ ሲባል ደግሞ በየዘፈኑ እንደምንሰማው ወንዝና ሽንተረሩ አይደለም። እሱ እሱ ነገር ለማሳመርና ተቀባይነትን ለማግኘት እንጂ ሀገር ማለት የመሬት ቅርጽና የውኃ አካላት ማለት ሳይሆን ሕዝቧ ማለት ነው። እናም ሕዝቡን ውደዱት። ይህን በተተካኪ መንግሥታዊ ዱላዎች እየተቀጠቀጠ ያለ ሕዝብ ከልብ አፍቅሩት። የእያንዳንዱ ዜጋ ዕንባና ሰቆቃ የእያንዳንዳችን እንደሆነ ያህል ካልተሰማን የነፃነት ታጋይ ልንሆን አንችልም። የክርስትና ሃይማኖት የማዕዘን ራስ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ “የሚወደኝ ቢኖር መስቀሌን ተሸክሞ ይከተለኝ” እንዳለው የሕዝቡን መከራና

ሰቃይ እንደራሳችን ቆጥረን ጎንበስ ብለን ዕንባውን እናብስለት። ከማስመሰልና ከታይታ ተቆጥበን ቅድመ ሁኔታ በሌለው ፍቅር ሁላችን እንተሳሰር፤ የነፃነት ታጋዮች የሆናችሁ ሁሉ እርስ በርሳችሁም ተሳሰሩ። ያኔ ሕዝቡም ከአንጀት ይወዳችኋል። የምሬን ነው - አንዳችን ለአንዳችን ልባዊ ፍቅር ይኑረን፤ ለበጣና ማስመሰል ቅር። በሀብት፣ በገንዘብ፣ በትምህርት፣ በዕድሜ፣ በሃይማኖት፣ በዘውጣ፣ በጤንነት ፣ በጾታ፣ በመልክና በቁመት ... ልንለያይ እንችላለን፤ ተፈጥሯዊም ነው። ግን ሁላችንም ሰዎች ነን። ቢቻል በሰውነታችን ያ ቢከብደን ደግሞ ቢያንስ በአንዲት ሀገር የጋራ ባለቤትነታችን እርስ በርስ እንዋደድ። የማያውቀን ፈረንጅ ልብሱን ከገላው እያወለቀ፣ ምግቡን ከጉርሮው እየጠቀ እኛን በዘር በቀለም የማንገናኘውን የዓለም ዜጎች በሰብአዊነት ሲረዳን እኛ የአንዲት ሀገር ዜጎች ካለባቸው ምክንያት የምንነካከስበትና ጀርባ የምንዟዟበት ሁኔታ ሊኖር ፈጽሞ አይገባም። ቁምና ጥላቻን ከማስወገዱ በተጓዳኝ ያለን ለሌላን እንርዳ። ስንፋቀር አንዱ የሁሉም፣ ሁሉም የአንዱ ይሆናል። ስንፋቀር ተዝቆ የማያልቅ በረከት(ረድኤት ማለቴ ነው) ይኖረናል። ስንፋቀር አንጨካከንም፤ ፍቅር ሁሉንም የከፋት ምንጭ የሚያደርቅ ከእውነተኛው ፈጣሪ የምትገኝ መለኮታዊ ማርከሻ ናት። በምንፋቀር ጊዜ ለመገዳደል የሚረጡ እግሮችና ለመጠጫጨቅ የሚያሰፈስፉ እጆች ለመረዳዳትና ለመጎራረስ ይሸቀዳደማሉ። ያኔ ስይጣንን ቀንዱን መትተን አሸነፍነው ማለት ነው። ስይጣን መሸነፉን ሲያውቅ ተስፋ ቆርጦ ይተወናል። ያኔ ለኛ ቀርቶ ለሌላ የሚተርፍ ሀብት ወይም እርዚቅ ይኖረናል፤ ልብ ባንል ወይም ልብ ብንልም ዕድሉን ስላጣነው እንጂ እኛ ኢትዮጵያውያን ከአግራችን ሥር ወርቅና አልማዝ ቀብረን እላዩ ላይ ቆመን የምንቧቀስና በማን አባት ገደል ገባ የጠላቶቻችን መስተጻፍዎ ድግምት የምንገዳደል ምሥኪን ፍጡራን ነን፤ ስንቧቀስም እየተዋጋንና ዕየተራብን በሁለት መንገድ እናልቃለን - በጦርነቱና በርሀቡ። በማከያው ግን ለጥቂት መሠሪዎች የሀብት መቆናጠጫ እንደሆነ እንኖራለን - እሞኝ ደጃፍ ሁሉም ሞፈር እንደተቆረጠ የዓለም ፍጻሜ ተቃረበ! ጥያቄው “በዚሁ እንቀጥል ወይንስ ካለፈው ተምረን አስተሳሰባችንን በማዘመን እንሻሻል?” የሚል ነው። ልብ እንበል - ፍቅር በሌለበት የገበታ ማዕድ ባዶ ነው። ባዶ ማዕድ ይዘህ ደግሞ ስደትንና በተንኮል መጠማመድን፣ መመቀኛችንና መፋጀትንም አታቆምም። ስለሆነም ታጋዮች በአዲስ መንፈስ ታግላችሁ አታግሉን። ተመሳሳይ አረንቋ ውስጥ ደግመን እንዳንዘፈቅ ትታደጉን ዘንድ ጎሊናዊና መንፈሳዊ ዕድገታችሁ እንደወያኔዎቹ ቀጭጭ እንዳይቀር ተግታችሁ ሥሩ። ሁሉም ነገር አላፈ ነው - ሀብትም ሥልጣንም ዝናም ... በአንዴም ባይሆን በሂደት ይንኮታኮትና ሁሉም ነገር ወደነበረበት ይመለሳል - ወደባዶ። የማያልፈው ግን መጥፎና ደግ ታሪክ ነው። ምርጫው የራሳችን ነው። ደግ ታሪክ ሠርቶ በትውልድ መወደስ ወይም እንደነመንግሥቱ ኃ/ማርያምና መለስ ዜናዊ ዘግናኝ ታሪክ ሠርቶ በትውልድ መወቀስ።

በዓለም ዙሪያ የተበተንን ኢትዮጵያውያንም ሆነ በሀገር ውስጥ የምትገኙ ሁሉ፤

ኢራቅን፣ ሶማሊያን፣ አፍጋኒስታንን፣ ዩጎዝላቪያን፣ ሩዋንዳን፣ ሊቢያን፣ ሦሪያን፣ የመንን፣... የሚያስመሰግን አስከፊ ገጽታ በከፍተኛ ፍጥነት ወደ ኢትዮጵያ እየገሠገሠ ነው። ይህም የሆነው ጀሮ የሌለው የወያኔ ጉጅሌ ላለፉት ጥቂት የማይባሉ አሠርት ዓመታት ሕዝቡ ራሱና የኢትዮጵያን ታሪክ የሚያውቁ ጠብብት የሚነግሩትን (በቂም በቀልና ጥላቻ በመለከፉ ሣቢያ) በማወቅም ይሁን ባለማወቅ መስማት ባለመፈለጉ ይልቁንም ይህ አስከፊ ገጽታ እንዲከሰት ጠንክሮ በመሥራቱ ነው። ወያኔዎች ሀገራዊ ፍቅርና ስሜት ይቅርና ቅንጣት ሰብአዊ ስሜት ቢኖራቸው ኖሮ ይህችን ሀገር ለማዳን ዋናው ቁልፍ በእጃቸው ነበር። ግን ተፈጥሮን ተመክሮ ስለማይመልሰው የዚህች ሀገር ዕጣ ፋንታ በፈጣሪና በጥቂት ቅን ልጆቿ መዳፍ ሥር ነው። ለሥልጣን ያሰፈሰፈው(አራት ኪሎ ያለችው አንዲት ወንበር ብቻ መሆኗን የዘነጉ ይመስላሉ) የግራሣ መንጋ ጥቂት ባልሆኑት፣ የዘረኝነት አዶ ከብሬ በጠዘበትና ያዙኝ ልቀቁኝ በሚልበት፣ ድህነቱና የኑሮ ውድነቱ ሰማየ ሰማያትን አልፎ የትዩሊሌ በተወነጨፈበት፣ ሙስናው እግር አውጥቶ ከታች እስከላይ በተንሠራፋበት፣ አላግባብ ብልጽናው መረን ለቅቆ ከዜሮ ሣንቲም ተነስቶ በቅጽበት ሚሊዮኔር በሚኮንበት፣ የነጋዴው ስግብግብነትና አለልክ ማትረፍ ቅጥ ባጣበት፣ ኤቢሲዲን በቅጡ ያልለየው ምድረ ማይም ዘረኛና አሸቃባጭ ባንዳ ሁላ ቢሮክራሲውንና የጦርና የፀጥታ ተቋማትን ባጥለቀለቀበት፣ አእምሮ ወደሆድ ወርዶ ሆድ ወደራስ ወጥቶ በተሰቀለበትና እነሆድ አምላኩ በነገሡበት ... እጅግ አስጨናቂ ሁኔታ ላይ እንገኛለንና ሁላችንም ጊዜ ሰጥተን በጥሞና እንጸልይ። ችግራችን በጦር ብቻ እንደማይፈታ እንረዳ። ችግራችን በጨኸትና በጦር ቢፈታ ኖሮ ከ66 እና ከ83 ዓመተ ምሕረቶች አንድኛቸው በቂያችን ነበሩ። ስለዚህ የነደለን ቅመም አለ ማለት ነው። እንደኔ ያ ጉድለት ጸሎት ነው - በነገራችን ላይ በምንም ዓይነት ፈጣሪ አለማመንን ወይም የተለያዩ እምነት መከተልን እንደማልቃዎም ይታወቅልኝ፤ ሊከበር የሚገባው መብት ነው፤ (ኢ-አማኒ/ኤቴይስት ማለት ግን በጎሊናዊ የዕውቀት ሀብቱ የሚመራና ማጎበራዊ የአብሮነት ዕሴቶችን የሚያከብር ጥንቁቅ እንጂ እንደልቡ ፈንጣሻ ሊሆን እንደማይገባው አምናለሁ) ።

በሀገር ቤት ቤት ክርስቲያንና መስጊድ ለወያኔ ስላደሩ ጸሎት ማድረግ የሚቻል አይመስለኝም፤ ለወያኔ ባደረ ቤተ አምልኮ ተጻልፎ ደግሞ ጸሎቱ እንኳን ጸርሃ አርያምና መንበረ ፀባዖት ሊደርስ ከአፀደ ቤተ ክርስቲያን ጣሪያና ኮርኒስም አያልፍም፤ እኛ ልንቀልድ እንችላለን። ፈጣሪ ግን ለቀልድ ጊዜና ፍላጎት ያለው አይመስለኝም። እየተዋወቅን መተናነቁ ልትዝብት ይዳርጋል እንጂ አይጠቅምምም። በየምንኖርባቸው የሰደት ሀገሮችም ሆነ በሀገር ቤት ካሉ የቤተ

አምልኮት አገልጋዮች ጋር አብረን እንውላለን፤ እናመሻለን። ጳጳሳትንና ሼሆችንም መንፈሳዊ ወሥጋዊ ድርጊቶቻቸውን እንከታተላለን። ያውቁናል - እናውቃቸውም። ለሥጋው ምችት አድሮ የግፍ አገዛዝን ባለመቃወም ከዚያም ባለፈ ለጸረ-ሃይማኖቱ ዲያብሎሳዊ ኃይል መሣሪያ በመሆን ናቡከደነጆራዊው አገዛዝ እንዲቀጥል ማድረግ የነቅዱስ ጳውሎስንና የመጥምቁ ዮሐንስን ሰማዕትነት ማርከስ ነው። ወደ ዝርዝር ሳንገባ በነዚህ ዓይነት የሃይማኖት መሪዎች የሚድን ሀገርም ሆነ ሕዝብ እንደሌለ በመጠቀም ብቻ የሀገራችንን መራር እውነት ማስገንዘብ እውቅና። ስለዚህ በበኩሌ በዚያ በኩል ብዙም ተስፋ አላደርግም። እንደኔው በውጪ ያላችሁት ካህናትና ምዕመናን ይልቁናስ በርቱ - ከመሰል ሃሜታ ንጹሕ ከሆናችሁ።(መጻሊይ ያለበት ንጹሕ ሰው ብቻ ነው እያልኩ እንዳልሆነ ግን ይታወቅልኝ! በመሠረቱ ማንም ይሁን ማን ስህተትን መሳሳት ሰውኛ ነው - በስህተት ቆርቦ ስህተትን ባህል ማድረግ ግን እንኳንስ ከሃይማኖት መሪ ከተራ ምዕመንም አይጠበቅም... አ! ዝርዝር ኪስ ባይቀድ ኖሮ...።)

በሀገር ቤት የቡድን ጸሎት በቤተ አምልኮዎች ካልተፈቀደ ሌላው አማራጭ በየግል በዓትና በቤትም ውስጥ ጸሎትን ማድረስ ነው። ያን የሚከለክል የለም፤ አይችሉምም። ግን ከልብ እንጸልይ። ስንጸልይ እንደልማዳዊው የአብዛኞቻችን ጸሎት “እሙብርሃን፣ የእገሌን ነገር እስከዚህን ቀን ድረስ ካላሳየሽኝ ደጅሽን አልረግጥም!” ዓይነት ሳይሆን ከዚህ የተለዩ ሊሆን ይገባል። ከፍ ሲል በዘወርዋራ መንገድ ለመጠቀም እንደሞከርኩት ስንጸልይ ፈጣሪ እንዲሰማን የኛን ደጅ ቀድመን አጽድርተን መሆን አለበት፤ ፈጣሪ የሚሰማው ጸሎት ከንጹሕ ልብ፣ በንስሃ ከታጠበና ይቅርባይነትን ከተላበሰ ንጹሕ ሰውነት የሚወጣን እንጂ ከአስመሳይ አንደበት የሚንበለበልን ልፋፌ ጽድቅ እንዳልሆነ መረዳት ይገባል፤ ዋናው በጸሎቱ ውስጥ ያለው የቃላት ማማር ሳይሆን የልብ ንጽሕና ነው - የጸሎት ጎልዳፋ የለውም። ከእንስሳት ውስጥ እንኳን የሚጸልዩ እንዳሉ ይነገራል። ጸሎታችን ከልብ ከሆነና እንዴት እንደሚጸልይ ካወቅን፣ ምን መጠየቅ እንዳለብንና እንዴት መጠየቅ እንዳለብን ከተረዳን ፈጣሪ መልስ ለመስጠት ደቂቃ አይፈጅብንም። ጸሎትን ለማድረስም ሀገርን ከጫፍ እጫፍ ማካለል አይጠበቅብንም - መኝታ ቤትህ ሆነህ የሚሰማህ አምላክ ግሼንና አክሱም ጽዮን ተጉዘህ ባይሰማህ አትታዘበው(ሂድ/አትሂድ እያልኩ ሳይሆን ዋናው ወሳኝ እግርህ ወይም አፍህ ሳይሆን ልብህ ነው እያልኩ ነው፤ ወንድሜ - የማታውቀውን እየነገርኩህ አይደለም - የተማርኩትን እያስታወስኩህ እንጂ)።

በሌላም በኩል ችግሩ የሚመስኝ የአጠያየቅ ጉዳይ ነው። “ሄይ! ሰውዬ፣ አንድ ሺህ ብር የማትበጭቅልኝ ምናባህ ቆርጦህ ነው!” ብለህ አንዱን ሀብታም ነጋዴ ብትለምነው - ይህ መለመን ነው እንዴ እሚባል ለነገሩ - ማለትም ብታፋጥጠው መስጠቱ ከባድ ላይንበት ቢችልም አጠያየቅህ ስለማያምር ግና ድምቡሎ የሚያቀምስህ አይመስለኝም። በዘበኛው ያባርርሃል ምናልባት። ስለጸሎት አደራረስም ብዙዎቻችን ጥቂት ማንበብ የሚኖርብን ይመስለኛል። ወይም አንዱ አንባቢ በራሱ ጊዜ ይመለስበትና ያስነብበን።

ለማንኛውም ከሃያ ሦስት ዓመታት በኋላ - በደርግ መጨረሻ እንደመጣሁ - በወያኔም መጨረሻ ብቅ ብያለሁና በተለይ በዚያው የአሁኑ ማለዳ የታምራት አሰፋ(ጊይ) ቆንጆ የንባብ አቀራረብ ትከታተሉኝ ለነበራችሁ ወገኖቼ የናፍቆት ሰላምታየ በያላችሁበት ይድረሳችሁ(በተለይ የአዲስ ዘመኑ ወዳጄ እምሩ ወርቁ ባለሀብት ሰላም ልበልህ)። እንደእግዚአብሔር ፈቃድ በስፋት የምንገናኝበት ዘመን መምጣቱ አይቀርም። ጸሎታችንን ሳናቋጥ ማድረሳችንን ግን አንርህ። በየሃይማኖታችን እንጸልይ። ፍቅር ይኑረን እንጂ የሃይማኖት መለያየት በጭራሽ አያጣላንም - “አንቺም ባይማኖትሽ እኔም ባይማኖቴ” ብሏል ተወዳጁ አቀንቃኝ ቴዲ አፍሮ። የመተዛዘንና የመዋደድ በችግራችንም ጊዜ የመድረስ ቆንጆ ባህላችን እየደበዘዘ የመጣ ይመስለኛልና እንሰብበት። ከፍ ሲል ለማስታወስ እንደሞከርኩት ሀገርን ስናፈቅር መሬቱን [ብቻ] ሳይሆን ወገኖቻችንን ዜጋውን መሆን አለበትና እንዲያው ለምሳሌ ሰው አንከላፍቶት ቢወድቅ “አኔን! ተጎዳህ? አይዘህ ወንድማለም/አህታለም” በማለት በሚያስፈልገውና አቅማችን በቻለ እንርዳው፤ እናጽናናውም - አየህ፣ አንተን እንደዚህ ቢሉህ ደስ አይልህም? አዎ፣ የቻይናውን ፈላስፋ የኮንፊሺን ብሂል እንከተላት - “ሰዎች ባንተ ላይ እንዲያደርጉብህ የማትፈልገውን ነገር አንተም በነሱ ላይ አታደርግ”። ካልተረዳዳን፣ ካልተነፋፈቅን፣ እንደቀደመው ባህላችን በመዋደድና በመተሳሰብ አዳራሽ ካልተመላለሰን የአንዲት ሀገር ዜጎች መሆናችን ጥቅሙ ታዲያ እምኑ ላይ ነው? የፈረንጆቹ ዘግቶ በላው “ባህል” ይቅርብን። ስንነግድም ተያይዞን እንነግድ። ከአፍአዊው ይልቅ ወደ ተግባራዊው የፍቅርና የመዋደድ መግለጫዎች በቶሎ እንዘር። እየጠፋን ስለሆነ ቆም ብለን እናስብ። የጥንቱን ፍቅርና መተሳሰብ እንዲመልስልን አላህን/እግዚርን በጸሎት እንጨቅጭቀው። እነዚህ የፍቅር መቀሰች ፈጣሪ እንዲገላግለንም ዘወትር በዱኣ እንነገንዘው። የሰው እንጂ ሁለት የፈጣሪ ጀሮ ቁጥር ሥፍር የለውምና ይሰማናል - ከተለያየ ግን አይሰማንም። ደጋግሜ እንደምለው ሃይማኖትን የጠብ መንስኤ እንዳናደርግ እንጠንቀቅ። በማንም ሃይማኖት ማንም ጣልቃ አይግባ። የሚድነውንም ሆነ የሚጠፋውን የሚያውቅ አንድ ብቸኛ አካል ፈጣሪ ስለሆነ በመሰለን መንገድ ብናመልከው ተግባራችን መልካም እስከሆነ ድረስ በቀናናና በመንገድ መለያየት ምክንያት ብንጣላ ግብዝነት ይመስለኛል። ጠበቃና ደም መላሽ የማያስፈልገው የፍጡራን ሁሉ ፈጣሪ ራሱ ስለራሱ ጥብቅና መቆም አያቅተውምና የማንም ሃይማኖት ተከታይ በማንም ሃይማኖት ጣልቃ ገብቶ ረቂቁን መንፈስና

የሕይወት መፍለቂያ የሆነውን ኃያል ኑባሬ(Being) የሰውኛ ባሕርይ በማላበስ አቦካቶ ለመሆን አይዳዳ - በዚህን ዓይነቱ ቁልነት ፈጣሪ ራሱ ከትከት ብሎ ሳይሰቅ የሚቀር አይመስለኝም። እሱ ስለራሱ ያውቅበታል። ይልቁንስ ስለራሳችን እንጨነቅ፤ ማንም እንሁን፤ ምንም ይኑረን ብዙ የሚያስጨንቁን ነገሮች ግን አሉ - የደስታና የሀዘን ምንጮች ደግሞ ገንዘብ ማግኘትና ማጣት ብቻ እንዳልሆኑ ሁሉም ያውቃል። መልካም የነፃነት ዘመን ያድርግልን።እኔም ወደ ሀገሬ እንድገባ ጸልዩልኝ። ስደት ስልችቶኛል። የሰው ሀገር ኑሮ ለተወሰነ ጊዜ እንጂ እስከወዲያኛው ሲሆን መፈጠርን ያስጠላል። ሰላም።

ለማንኛውም ገጻዊ አስተያየት፡ - khartoum71@gmail.com